

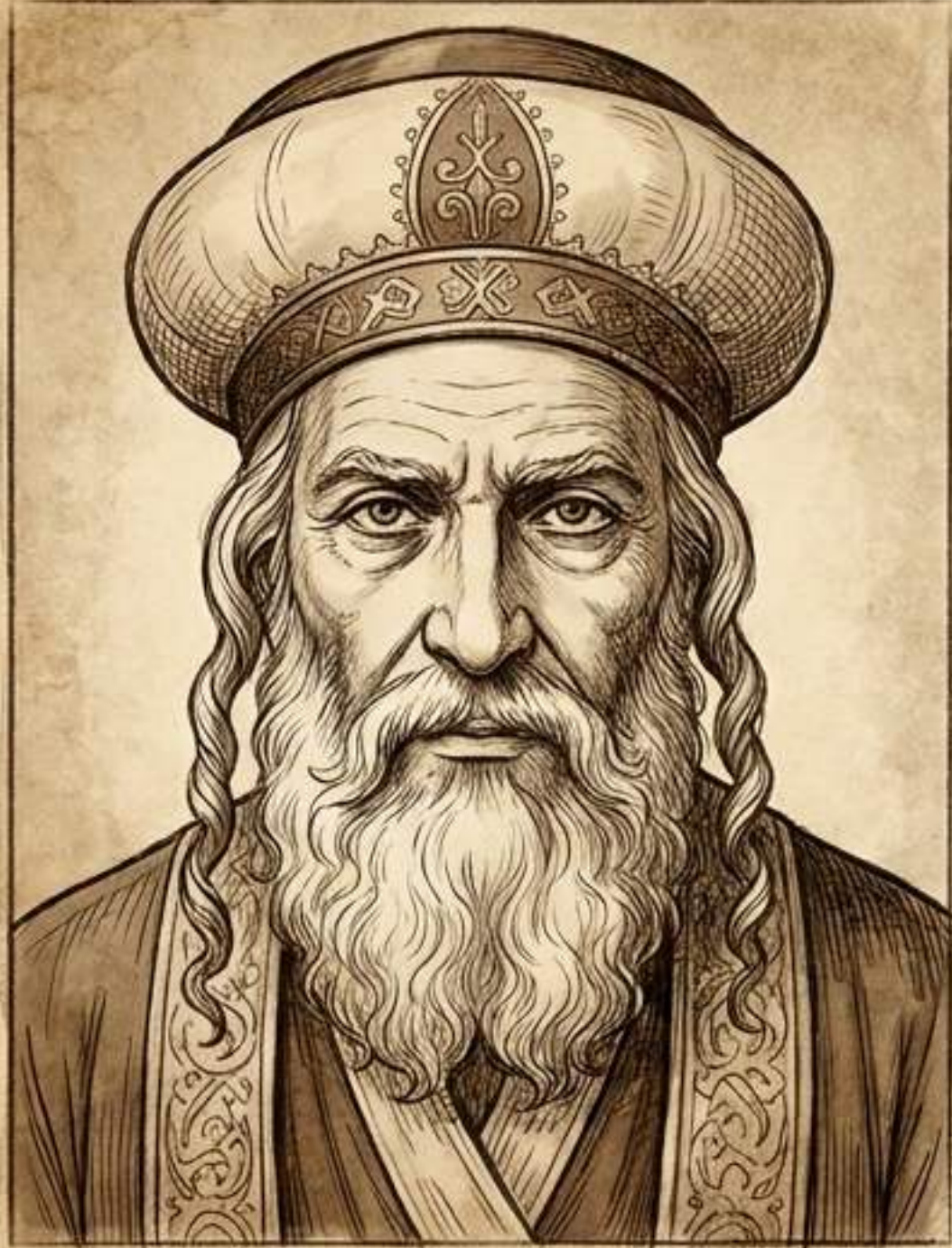
תעלומת כוס הכסף!

מי יודע לפתור תעלומות כמו חכמי התלמוד?

תעלומת כוס הכסף

התלמוד הוא ספר חכמה וספר חסידות. הוא מכיל בתוכו חכמות רבות וסודות רבים. מי יודע לפתור תעלומות כאלו? מי יודע לפרש את חכמתו?

מי אתה מר זוטרא? (תעודת זהוי לבִּלְשׁ שְׁלָנוּ)

תַּפְקִיד: אֲמוּרָא גָדוֹל בְּבָבֶל (לְפָנַי כֶּ-1,500 שָׁנָה).

תְּכוּנָה בּוֹלְטָת: חֲכָמָה עֲמוּקָה וְהִבְנֵת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל
כָּל אָדָם.

כַּח מִיּוֹחַד: מַצְלִיחַ לִרְאוֹת אֶת הַפְּרָטִים שְׁאַחֲרִים
מְפֹסְפָסִים!

אֲזַרְחִים נְשֵׁל כָּבוֹד

מָר זֹטָרָא וְתַלְמִידָיו, תַּלְמִידֵי
חֲכָמִים צַדִּיקִים וְגִדּוּלִים, מִתְאַרְחִים
בְּבֵיתוֹ שֶׁל יְהוּדֵי עָשִׂיר וְטוֹב
לְבַבָּבֶל הָעֵתִיקָה. כָּלָם יוֹשְׁבִים
יַחַד לְסְעוּדָה לְכָבוֹד הַתּוֹרָה.

סְעוּדָה נֶשֶׁל מִצָּוָה וְשִׁמְחָה

בַּעַל הַבַּיִת רוֹצֶה לְכַבֵּד אֶת עַמְּלֵי הַתּוֹרָה
בְּדָבָר הַכִּי יָקָר יֵשׁ לוֹ. הוּא מוֹצִיא מִן
הַכֶּסֶפֶת כּוֹס כֶּסֶף טָהוֹר, נְדִיָּרָה וְנוֹצֵצֶת, כְּדִי
נִשְׁמַר זִוְטָרָא יוֹכֵל לְבָרֵךְ עָלֶיהָ אֶת
אֶת בְּרַכַּת הַמָּזוֹן.

הַהֶעֱלָמוֹת הַמְּסֻרִית!

הַסְּעוּדָה נִגְמָרָת וְכֻלָּם קָמִים לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת עֶרְבִית. מִתְפַּלְלִים
בְּכוֹוֶנָה, וּפְתָאוֹם... הַכּוֹס נֶעְלָמָה!

מִי יָכוֹל לְהִיּוֹת הַגָּנָב?

הַדִּלְתוֹת הָיוּ נְעוּלוֹת! אַף אָדָם
זָר לֹא נִכְנַס לַבַּיִת... מִי־שָׁהוּ
מִתּוֹךְ הַחֲדָר לָקַח אֶת הַכּוֹס.
הֵאֵם אֲפָשָׁר שְׁאֶחָד מִתְּלִמֵּי
הַחֲכָמִים הוּא הַגָּנָב?
אֵיךְ מוֹצְאִים אוֹתוֹ מִבְּלִי
לְהָאֲשִׁים סֶתֶם?

איך נחקר בלי להלבין פנים?

הדרך של מר זוטרא -
סבלנות והתבוננות
ה' יאיר לי את העינים.
ממתינים בשקט
בשקט ושומרים על
כבוד כלם.

הדרך הרגילה -
לבדק לכלם בפיסים
גורם לפגיעה בכבוד,
הלבנת פנים, וכעס
גדול!

אבל... הזמן עובר והמתח עולה

הלילה יורד. התלמידים חזירים תורה הם גנבים. הם לא ישנים כל הלילה... מב פחד של "חלול ה'".
אם חלילה יחשבו ב פלם מחכים למוצא פיו של מר זוטר א החסיד.

בִּקְרָהּ חֶדֶשׁ - תַּצְפִּית הַבֵּלֶשׁ

עִם שַׁחַר, כָּלֵם מִתְאַרְגְּנִים לְתַפְלֵת שַׁחֲרִית.
מִרְזוּטָרָא עוֹמֵד בַּצֵּד לַיָּד עֲמֻדַת נְטִילַת הַיָּדִים.
הַבֵּלֶשׁ שֶׁלָּנוּ צוֹפֶה בְּשִׁקָּט בְּכָל תַּלְמִיד וְתַלְמִידָה,
הַתְּנַהֲגוֹת קִטְנָה, רִמְזָא אֶחָד, שִׁיִּסְגִּיר אֶת הַגִּנָּב.

רַגַּע הַתְּגָלִית!

תלמיד אחד נטל ידים. ידיו רטבות מאוד
ואין לו מגבת. מה הוא עושה? בלי
לחשב פעמים, הוא נגש אל המעיל של חברו...
ומנגב בו את ידיו הרטבות!

מַצָּאנוּ אֶת הַגִּנֵּב! הַסּוֹד שֶׁל מֶר זוטֶרָא

גִּנְבָה!

...וּמִי שֶׁמִּזְלִזֵּל, מִסְגָּל
בְּסוּף גַּם לִגְנֵב כּוֹס כֶּסֶף!

זִלְזוּל בְּחֻפְצֵי אֲחֵרִים.

...הוּא אָדָם שֶׁלֹּא מְכַבֵּד רְכוּשׁ שֶׁל אֲחֵרִים בְּכָלֵל...

חוֹסֵר אֲכִפְתִּיּוֹת.

מִי שֶׁמוֹכֵן לְהִירוּתָרֵס בְּגָד שֶׁל
חֵבֶר בְּלִי לְבַקֵּשׁ רְשׁוֹת...

הַאֲמַת יוֹצֵאת לְיוֹצֵאת לְאֹר בְּשִׁקֵּט

מֶר זֹטְרָא קוֹרָא לְתַלְמִיד לְחֶדֶר צָדִיד, רְחוֹק מֵעֵינֵי כָלָם. בְּלִי לְבִישׁ אוֹתוֹ בְּפִנְמֻבִּי, הוּא גוֹרֵם לוֹ לְהִבִּין שֶׁהוּא יוֹדֵעַ הַכֹּל. הַתַּלְמִיד נִשְׁפָּר, מִתְנַצֵּל בְּבִכִּי וּמִחֲזִיר אֶת הַכּוֹס לְבַעַל לְבַעַל הַבֵּית. הַתַּעֲלוּמָה נִפְתָּרָה – וְכָבוֹד הַתּוֹרָה נִצֵּל!

מָה זֶה אוֹמֵר עָלַי?

אֵיךְ אֲנִי מְתִיחַס לַחֲפָצִים
שֶׁל אֲחֵרִים?
כְּשֶׁעֹפְרוֹן נוֹפֵל לְחֵבֶר,
לְחֵנֶר, כְּשֶׁזֶקֶט נִשְׁכָּח בַּכֶּתֶה, אוֹ
כְּשֶׁאֲנִי שׂוֹאֵל כִּדּוֹר בַּהֶפְסְקָה...
הֲאֵם אֲנִי שׂוֹמֵר עָלֵיהֶם
מִמָּשׁ כִּמוֹ עַל שְׁלִי?

הַכֶּתֶּה שְׁלָנוּ - אֶזוֹר בְּטוּחַ!

כְּשֶׁאֲנַחֲנוּ רְגִילִים לְכַבֵּד וּלְשָׁמֹר עַל רְכוּשׁ שֶׁל הַחֲבֵרִים שְׁלָנוּ - הַכֶּתֶה שְׁלָנוּ
נוֹ הוֹפֵכֶת לְמָקוֹם שְׂנָעִים וּבְטוּחַ לְהִיּוֹת בוֹ! אֵין חֲשָׁדוֹת, כָּלֶם סוֹמְכִים עַל
כָּלֶם, וְאֲנַחֲנוּ מִמֶּשׁ כָּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוֹלָה!

מְשִׁימַת הַבִּלְשִׁים שְׁלָכֶם לְהַיּוֹם!

הַיּוֹם, תִּהְיוּ אֲתֶם הַבִּלְשִׁים שֶׁל הַטּוֹב!

חֲפֹשׂוּ סְבִיבְכֶם חֶפֶץ אֲבוֹד אוֹ מַשְׁהוֹ
שֶׁשִּׁיךְ לְמִישֶׁהוּ אַחֵר (מַחֲק בַּמַּסְדֵּרוֹן,
קִלְמָר פְּתוּחַ, מַעִיל שֶׁנִּפֵּל), וְדַאֲגוּ
לְהַחֲזִיר אוֹתוֹ אוֹ לְשֹׁמֵר עָלָיו שֶׁלֹּא
יִהְיֶה.

מִי לוֹקַח אֶת הַמְּשִׁימָה?

שומרים על ממון ישראל!

מר זוטר לא למד אותנו שצדיקות וקדושה מתחילות
בדברים הקטנים ביותר – אפילו באפן שבו
אנחנו מנגבים את הידיים!

ואהבת לרעהך כמוך

